

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624201814
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624201814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, vo veci navrhovateľky: A. B., C. D., nar. X.XX.XXXX, trvale pobytom E. E. XXX, F. C., zastúpenej zástupcom Advokátska kancelária GEREĎ & MESSINGEROVÁ, s.r.o., so sídlom Horná Strieborná 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 253 011 proti manželovi navrhovateľky: G. B., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom E. E. XXX, F. C., zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Miroslav Koníček, advokát, so sídlom A. Bernoláka 6, Ružomberok, v konaní o rozvod manželstva a o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode: H. B., nar. XX.X.XXXX, a I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. E. XXX, F. C., obidve maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, so sídlom Námestie slobody 1461/9, Ružomberok, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/60/2024-138 zo dňa 18.11.2024 vo výrokoch II., III., IV., V., takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III., IV. a V. v spojení so závislým výrokom VI. o trovách prvoinštančného konania potvrduje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky uzavreté dňa XX.X.XXXX, v E. E., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu v E. E., zväzok X, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo X rozviedol.

Výrokom II. zveril maloleté deti H. B., nar. XX. X. XXXX a I. B., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov:

- otcovi od nedele nepárneho kalendárneho týždňa od 18:30 hod. do párneho kalendárneho týždňa do 18:30 hod.;

- matke od nedele párneho kalendárneho týždňa od 18:30 hod. do nedele nepárneho kalendárneho týždňa do 18:30 hod..

Podľa výroku III. obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Výrokom IV. výživné neurčil.

Výrokom V. styk rodičov s maloletými deťmi neupravil.

O trovách prvoinštančného konania rozhodol výrokom VI. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh navrhovateľky/ manželky o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode a jeho odôvodnenie, na vykonané dokazovanie vylúčením účastníkov konania, zisťovaním názoru maloletých detí, listinami v spise a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s

prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a za aplikácie § 18, § 22, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1, 3 a 5, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a 6, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, 2, 3 a 4 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Okresný súd mal zistený nesúlad medzi manželmi, ktorý viedol k tomu, že sa vzájomne odcudzili. V manželstve účastníkov absentuje emocionálna stránka, ktorá sa obvykle od vzťahu medzi manželmi očakáva. Manželstvo účastníkov sa javí ako formálne, hoci dokážu žiť v jednom dome, hospodáriť a starať sa o deti. Rozpor medzi očakávaniami od manželstva a jeho skutočným stavom nevyplýva dobre na navrhovateľku. V čase rozhodovania nebol reálny predpoklad, že by manželia obnovili spolužitie. Príčinu rozvratu manželstva videl okresný súd v rozdielnych potrebách manželov od vzťahu, čo vyplýva z ich rozdielnych pováh, ktoré sa navzájom nedopĺňajú, naopak vedú k vzdľaľovaniu manželov od seba. Medzi manželmi viazla komunikácia, manželia nedokázali prekonať rozdielnosti, hoci navonok sa ich spolužitie mohlo javiť funkčné. Prostredie, ktoré vytvárajú manželia, z ktorých minimálne jeden nechce v manželstve zotrvať, nie je zdravým prostredím na výchovu detí. Takáto atmosféra v spoločnosti rodičov detí nemá na deti pozitívny vplyv. Okresný súd manželstvo účastníkov rozviedol, keďže mal preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

4. Okresný súd poukázal na to, že s konaním o rozvoze manželstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze. V konaniach týkajúcich sa maloletých detí súd sleduje najlepší záujem maloletých detí.

5. Okresný súd uviedol tvrdenie otca maloletých detí, ktorý nesúhlasil so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matke, ako aj na vyjadrenia maloletých detí. H. má 16 rokov a je prváčka na strednej škole. I. má 13 rokov a je ôsmak na základnej škole. Kolízny opatrovník zisťoval názor detí, pričom H. sa vyjadrila, že si viac rozumie s mamou, ale s otcom má dobrý vzťah. Nechce sa sťahovať a chce ostať bývať v dome. I. uviedol, že rodičia mu chceli povedať o tom, čo sa deje, ale on to nechce počúvať a nerád o tom rozpráva. S rodičmi má dobrý vzťah. Otec mu povedal, že by bolo dobré, aby ostal s mamou a on ho bude navštevovať. Otec bude bývať u starkej a on s ním bude často.

6. Okresný súd zisťoval názor maloletých detí na nariadenom pojednávaní, pričom obaja zhodne uviedli, že pre nich by bola najlepšia spoločná starostlivosť obidvoch rodičov. H. uviedla, že by chcela ostať bývať v dome s jedným z rodičov, nevedela s ktorým, ideálne s mamou. Vo svojom bydlisku má veľa kamarátok. I. sa vyjadril, že chce bývať s obidvomi rodičmi.

7. Podľa okresného súdu na deťoch bolo zjavné, že rozvrat vzťahov medzi rodičmi na nich vplyva negatívne. Z ich vyjadrení bol zrejmý rozdiel vyplývajúci z vývojového stupňa a pováh. H. viackrát zdôraznila, že pre ňu má význam miesto, kde žije, z hľadiska kontaktov s priateľmi. Ani ona jednoznačne neuviedla preferenciu jedného z rodičov, hoci podľa vyjadrení nepatrne viac inklinuje k matke. Na I. situácia medzi rodičmi dolieha ťažšie a jednoznačne sa vyjadril, že chce bývať s obidvomi rodičmi. O deti majú obidvaja rodičia záujem. Deti potrebujú obidvoch rodičov. Deti majú pozitívny citový vzťah k mame aj otcovi.

8. Zvýraznil okresný súd, že rozhodujúci je stav v čase jeho rozhodovania. Rodičia žijú v spoločnom bydlisku, preto nič nebráni, aby sa obaja rovnakou mierou starali o maloleté deti. Prekážkou striedavej osobnej starostlivosti nie je skutočnosť, že H. počas pracovnej časti týždňa býva na internáte, keďže študuje mimo miesta svojho bydliska. Obaja rodičia deklarujú, že im na deťoch záleží, preto by mali rešpektovať názor detí, ktoré chcú mať zachovaný rovnocenný vzťah s obidvomi rodičmi. Rozdielnosť osobností rodičov môže maloleté deti obohatiť, ak rodičia medzi sebou nerozpútajú rodičovský konflikt. Rozhodovanie súdu o forme osobnej starostlivosti nie je založené na zásluhovosti (kto z rodičov viac urobil v minulosti pre deti). Rozvodom sa mení dynamika vzťahov v rodine. Rodičia preberajú úlohy, ktoré v rámci rozdelenia rolí v rodine do rozvodu vykonával druhý rodič. Deti sú vo veku, keď sa odpútavajú od rodičov a silnejší vplyv na nich má okolité prostredie, najmä rovesníkov, a preto je dôležité, aby deti mali možnosť zachovať si, čo najbližší vzťah s obidvomi rodičmi. Vzťah medzi dieťaťom a rodičom je možné zachovať a rozvíjať iba vzájomným kontaktom v intenzite vyplývajúcej z potrieb každého dieťaťa.

9. Okresný súd zveril maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v intervale jedného týždňa pre každého z rodičov. Obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať svoje maloleté deti a spravovať ich majetok.

10. Keďže okresný súd rozhodol o zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti, nevznikla potreba rozhodovať o úprave styku aj s prihliadnutím ku skutočnosti, že v čase rozhodovania súdu rodičia a maloleté deti žijú v spoločnom bydlisku (rodinnom dome).

11. Okresný súd mal zistený čistý priemerný mesačný príjem matky maloletých detí 1.218,89 Eur (01/2023-03/2024) s tým, že súčasťou čistej priemernej mesačnej mzdy matky maloletých detí je aj daňový bonus. Poberateľkou prídavkov na deti (2 x 60 Eur = 120 Eur) je matka maloletých detí.

12. Ďalej mal zistené, že otec detí je živnostník v oblasti stavebníctva. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2023 boli jeho príjmy zo živnosti 23.209 Eur a výdavky 17.328,50 Eur. Otec si uplatňuje paušálny odpočet výdavkov percentom z príjmov, nejde o skutočné výdavky. Okresný súd určil približný čistý priemerný mesačný príjem otca (za predchádzajúce daňové obdobie roku 2023) vo výške 1.420,54 Eur (príjem 23.209 Eur - odvody do Sociálnej poisťovne 2.593,56 Eur - poisťné do zdravotnej poisťovne 1.173,60 Eur - daň z príjmu 143,64 Eur - náklady na PHM 960 Eur - ochranné pomôcky 200 Eur - pracovná obuv 150 Eur - pracovné rukavice 120 Eur - ručné pracovné náradie 100 Eur - elektrické náradie 100 Eur - školenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci 228 Eur - poistenie 393,72 Eur = 17.046,48 Eur :12 = 1.420,54)

13. Okresný súd konštatoval, že rodičia detí disponujú dvomi motorovými vozidlami Škoda Yeti rok výroby 2016 a Škoda Octavia rok výroby 2005 v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Náklady na bývanie v rodinnom dome predstavujú preddavkové platby za elektrickú energiu 111 Eur mesačne, za vodu 39 Eur polročne, stočné 85 Eur polročne, palivové drevo 500 Eur ročne, poplatky za komunálny odpad 115 Eur ročne (za všetkých členov v domácnosti), daň z nehnuteľnosti a za psa 56 Eur ročne. Splátky hypotekárneho úveru použitého na rekonštrukciu rodinného domu sú približne 100 Eur mesačne, náklady na satelit približne 60 Eur ročne, na internet približne 100 Eur ročne. Matka maloletých detí do práce dochádza autom, lebo miesto výkonu práce má na Donovaloch. Náklady na pohonné hmoty má približne 120 Eur mesačne. Výška nákladov na deti a na domácnosť nebola medzi rodičmi sporná.

14. Okresný súd mal za zistené, že maloletá H. je študentka prvého ročníka strednej školy. Okrem bežných nákladov má náklady za ubytovanie na internáte 39 Eur mesačne, stravu na internáte 153,30 Eur mesačne, internet na internáte 5 Eur polročne. Na internát a domov bude cestovať každý týždeň vlakom a autobusom. Na zdravotnú starostlivosť má maloletá H. bežné výdavky. H. používa dioptrické okuliare, ktoré sa jej naposledy menili po troch rokoch, náklady na dentálnu hygienu H. sú okolo 40 Eur.

Maloletý I. navštevuje 8. ročník základnej školy v mieste bydliska. Stravné v školskej jedálni je približne 20 Eur mesačne, potrebuje dioptrické okuliare. Kvôli bolestiam hlavy užíva lieky na migrénu s minimálnymi doplatkami 3-4 Eur. Kontroly na neurológii má každého polroka v Ružomberku, navštevuje alergológa v Liptovskom Mikuláši. Doplatky za predpísané lieky alergológom sú približne 5 Eur mesačne. Kontroly u alergológa sú každého polroka. Za posledného polroka mal I. viac zubných kazov a cena ošetrenia chrupu bola približne 100 Eur. Vo voľnom čase I. hrá futbal s priemernými mesačnými nákladmi 20-30 Eur.

15. Okresný súd neurčil výživné na maloleté deti, keďže ich zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s rovnakým intervalom osobnej starostlivosti. Prihliadol na to, že príjmy rodičov sú porovnateľné (odseky 14. a 15. odôvodnenia rozsudku), rodičia s deťmi žijú v rodinnom dome v spoluvlastníctve rodičov. Je na rodičoch detí, aby sa po rozvode dohodli na úhradách nákladov najmä na bývanie a maloleté deti. Od rozvodu manželstva netvorí príjmy rodičov bezpodielové spoluvlastníctvo. Aktuálne možnosti rodičov im umožňujú podieľať sa na nákladoch každý v polovici.

16. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52, § 57 a § 58 ods. 1 CMP.

17. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom II., III., IV., V. v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka/matka maloletých detí (ďalej aj „matka“) prostredníctvom zástupcu (č.l. 146 -150 spisu).

Rozhodnutie okresného súdu považovala za nepreskúmateľné a arbitrárne z dôvodu neúplného a nesprávneho zistenia skutočného stavu veci. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že je daný aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedla, že voči výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie nepodáva. Podľa odvolateľky nie je pravdou, že by účelovo nesúhlasila so spoločnou osobnou starostlivosťou, pretože s ňou nesúhlasila z rovnakých dôvodov, na základe ktorých nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou. Ak by aj súd rozhodol o takejto forme starostlivosti, v podstate „na papieri“ by síce bola starostlivosť o deti rozdelená medzi ňu a otca, avšak v skutočnosti by to fungovalo tak, ako dnes, že je tou, ktorá zabezpečuje všetky podstatné veci týkajúce sa starostlivosti o deti a otec je len otcom-pozorovateľom a keby nebolo matky, ktorá ho podnecovala k zvýšenej pozornosti o deti, nikdy by ani len z vlastnej iniciatívy nenavštívil s deťmi lekárov, nebol by na rodičovskom združení a pod.. Matka netvrdí, že otec deti nemá rád, práve naopak, avšak im reálne nedokáže dať takú starostlivosť, akú im dáva matka, nakoľko to nikdy predtým nerobil. Netvrdí, že to robil úmyselne, avšak vždy sa pravdepodobne spoliehal na matku, a preto ani tie základné veci dnes robiť nevie, pričom jeho zvýšený záujem o deti je vyvolaný práve podaným návrhom na rozvod. Nestotožnila sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý zveril deti do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Názor maloletých detí nespochybňuje, plne ho rešpektuje, a preto na viacerých miestach uviedla, že nikdy by otcovi ani nijakým spôsobom nebránila v kontakte s deťmi. Názor detí však je len zrkadlom toho, že doposiaľ s manželom žijú v spoločnej domácnosti a deti si ani len nevedia predstaviť, aké by to skutočne bolo, ak by vykonávali striedavú osobnú starostlivosť, pretože v súčasnosti nevedia rozlíšiť, akou mierou zabezpečuje matka chod domácnosti. Podľa matky záujem maloletého dieťaťa nie je potrebné exaktne vnímať len podľa prejavenej vôle, ktorá zrkadlí pozitívny vzťah k rodičom, ale tento záujem je potrebné skúmať aj z toho hľadiska, či reálne zverenie detí, v tomto prípade do striedavej osobnej starostlivosti, je v ich záujme v tom smere, či ten-ktorý rodič dokáže zabezpečiť sám a bez participácie druhého rodiča adekvátnu starostlivosť o maloleté deti. Nemožno len mechanicky poukázať na to, či deti prejavia vôľu byť s obidvoma rodičmi tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aj napriek tomu, že sa rodičia pokúsili vyskúšať si režim približujúci sa striedavej osobnej starostlivosti, tento nefungoval. Keď bol akýkoľvek problém, vždy deti išli za matkou, nie za otcom. Matka bola tá, ktorá musela deti, predovšetkým I. kontrolovať, či má urobené úlohy, či je pripravený do školy, čo sa častokrát ukázalo, že pripravený nebol. Bola dokonca otcovi nápomocná aj pri domácich prácach v čase, kedy sa mal o deti starať on. Otec totiž varí jeden krát do týždňa, aj to v sobotu, keď sú obidve deti doma. I. má cez týždeň suchú domácu stravu, okrem školskej jedálne. Častokrát sa však stane, že nejde na obed v školskej jedálni a vtedy nemá celý deň teplé plnohodnotné jedlo. Keď sa toto stane a stará sa o deti, vždy I. navarí, avšak otec sa o to nezaujíma, nakoľko toto je teraz pri jeho momentálnom rýchlom raste dôležité. Takisto mu otec nevie ukázať, ako sa má syn starať o svoju osobnú hygienu. Z uvedeného nemožno tvrdiť, že otec je schopný plnohodnotne zabezpečiť všetky potreby detí. Z tohto dôvodu preto nemožno deti vystaviť do obrovskej neznámej s domnienkou, že sa otec začne o deti vzorne starať, keď v podstate ani do dnes nevyvinul iniciatívu s tým, aby matke pomohol s čímkoľvek ohľadom starostlivosti o deti. Otec pri I. nemá ani len stiahnutý rodičovský Edupage, na základe ktorého je schopný riadne zabezpečiť jeho prípravu do školy. Sám potvrdil, že do podania návrhu na rozvod nebol ani raz na rodičovskom združení, s deťmi bol u zubára asi dvakrát, u psychologičky s dcérou H. nebol ani raz, a preto ani nevie zvládať stresové situácie, ktoré u dcéry spôsobujú odpadávanie. Nielenže otec nevie, čo má robiť, ale nikdy sa o to ani nezaujímal, ako prípadne predísť tomu, aby H. neodpadla, ale ani nezvláda I. silné migrény, ktoré máva. Vždy, keď sú deti choré, necítia sa dobre, treba im s niečím pomôcť, idú automaticky za matkou. Režim, ktorý u nich funguje dnes je v podstate režimom, ktorý navrhuje, a teda jej osobná starostlivosť o deti, kedy otec participuje na starostlivosti o deti minimálne a keď, tak je to vtedy, keď ho o to požiada. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ohľadom toho, kto a kedy zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti, považovala za nevykonateľné, keďže toho času žijú v spoločnej domácnosti. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonal akékoľvek ďalšie dokazovanie vo vzťahu k realizácii striedavej osobnej starostlivosti a nijakým spôsobom ani neodôvodnil, ako striedavá osobná starostlivosť zaistí potreby dieťaťa lepšie ako výlučná starostlivosť, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že najdôležitejšie potreby našich detí zabezpečuje matka. Nezhľadnil ani podstatný faktor dôležitý pre rozhodnutie o zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti, a to stabilitu výchovného prostredia, ako aj to, či pri takomto rozhodnutí nebude dieťa vytrhnuté zo svojho sociálneho prostredia. S otcom v blízkej dobe budú žiť oddelene a nie je zrejmé, akým spôsobom sa bude realizovať osobná starostlivosť, kde bude bývať otec, nakoľko v dome, v ktorom žijú, mieni zostať matka, nakoľko ide o dom po jej rodine, čo si otec uvedomuje. Ani z tohto pohľadu tak nie je zabezpečená právna istota pre maloleté deti. Ak okresný súd nepovažoval za relevantné, kto z rodičov robil viac v minulosti, nepostupoval správne,

nakoľko situácia je nemenná. V tomto smere považovala rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené, nezohľadňujúc vykonané dokazovanie a aktuálny stav, a tým nepreskúmateľné. Napokon, súd prvej inštancie nezohľadnil ani názor kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol, aby boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti.

Podľa matky súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak výživné neurčil. V odseku 14. odôvodnenia postupoval v rozpore s vykonaným dokazovaním pri určení, že poberateľkou prídavkov na deti (2 x 60 Eur = 120 Eur) bola matka, keď priamo na pojednávaní dňa 18.11.2024 predložila potvrdenie o prídavkoch na deti, kde je síce označená, avšak prídavky chodili na účet otca už od ich narodenia, čo otec ani nerozporoval. Ak aj otec matke mesačne zasielal sumu 200 Eur (čo však mal byť príspevok od neho na stravovanie) prakticky zasielal 80 Eur a zvyšnú časť rodinných prídavkov minul na seba, pretože primárne všetko, čo sa deťom vždy kupuje, kupovala matka. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, čo otec ani nerozporoval, že 90 % nákladov na deti hradila matka. Otec ani nevie zabezpečiť materiálne potreby detí, nakoľko ani nevie, čo im má kúpiť, všetko to necháva na matke, prípadne na samotných deťoch, len po jej vyzvaní uhradí časť týchto nákladov. Pokiaľ sa týka konštatácie súdu prvej inštancie, že súčasťou jej čistej mzdy je aj daňový bonus, tak poukazujúc na Metodiku o výživnom uviedla, že „Daňový bonus nie je možné zohľadniť pri určovaní výšky výživného tak, ako prídavok na dieťa, a to z dôvodu, že daňový bonus nie je priamo vyplácanou dávkou, ale je to položka, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy zamestnanca.“ Ak súd prvej inštancie vychádzal z čistého príjmu otca vo výške cca 1.420,54 Eur, tak poukázala na Metodiku o výživnom tzv. tabuľkové výživné, kde vychádzajúc z tejto tabuľky by platilo, že otec by bol povinný prispievať na výživné na mal. H. vo výške 255,70 Eur a pri mal. I. vo výške 227, 27 Eur. Z odseku 17. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že nezohľadňoval výdavky na mal. deti, ktoré uvádzala v návrhu, pričom výdavky, ktoré má na deti sú podstatne vyššie, a preto výška výživného, ktorú požaduje, zodpovedá potrebám detí, a táto je v možnostiach a schopnostiach otca s prihliadnutím na jeho príjem. Súd prvej inštancie pri určovaní vyživovacej povinnosti ani neprihliadol na osobný výkon jej starostlivosti deti v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine. Pokiaľ pri neurčení vyživovacej povinnosti vychádzal z približne rovnakých príjmov rodičov, nepostupoval správne, nakoľko je potrebné zohľadniť, aké sú náklady oprávnených detí, ktoré vypočítal nesprávne. Otec jej pravidelne každý mesiac totiž neuhrádza náklady na deti, a preto opätovne nie je zachovaná právna istota maloletých detí a nemožno ponechávať výživné na „dohode“ tak, ako to konštatuje súd prvej inštancie v odseku 18. rozsudku, keď je viac než zrejmé, že s otcom je ťažké komunikovať a na niečom sa dohodnúť. Čo sa týka však komunikácie rodičov, nie je to preto, že by nevedela alebo nechcela s otcom komunikovať, avšak otec sa stavia vždy do pozície, nech všetky dôležité rozhodnutia robí ona, čo bolo vyvolané jeho povahou, pretože on je takýto celý život, ako ho pozná.

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP poukázala na opis Zápisníc z pojednávaní zo dňa 9.9.2024 a 18.11.2024 a nahrávky z týchto pojednávaní, z ktorých vyplýva, že po tom, ako okresný súd otvoril pojednávanie, vypočul maloleté deti, pristúpil k výsluchu navrhovateľky a navrhovateľa. Pre krátkosť času zo strany konajúceho súdu, nakoľko už mal súd prvej inštancie naplánované iné pojednávanie, nebolo možné klásť účastníkom konania bezprostredne po výsluchu otázky a okrem iných dôvodov, aj za týmto účelom bolo pojednávanie odročené. Tieto následne bolo možné klásť až na druhom pojednávaní 18.11.2024. Po tomto postupe súdu prvej inštancie nasledovali návrhy na doplnenie dokazovania a záverečné reči. V procesnom postupe však absentovalo právo právnych zástupcov vyjadriť sa k meritu veci, čo malo byť právnym zástupcom umožnené prv, a to pred výsluchom účastníkov konania alebo bezprostredne po ňom. Právnym zástupcom však bolo udelené len právo v zmysle ust. § 182 CSP. Takýmto procesným postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to aj z toho dôvodu, že opätovne konajúci súd pre krátkosť času neumožnil vyjadrovať sa k veci pod dôrazným napomenutím, že opätovne bude musieť byť pojednávanie odročené. Podľa odvolateľky, že nemôže byť na ťarchu účastníkov konania, ktorí sa chceli vecne vyjadriť k predmetu konania to, že súd mal v priebehu jedného dňa vytyčených niekoľko pojednávaní. Rozumie vyťažnosti konajúcich súdov, avšak pre matku detí je toto konanie veľmi dôležité, kedy sa rozhoduje o osudoch detí do budúcnosti, preto takýto postup súdu bol pre ňu doslova sklamaním. Napokon, poukázala na ust. § 179 ods. 1 CSP, s tým, že v danej veci sa jednalo už o druhé pojednávanie, na ktorom samozrejme súd prvej inštancie mohol rozhodnúť, avšak nie na úkor vyjadrení účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov. V konečnom dôsledku o uvedenom svedčí aj dĺžka samotných pojednávaní v predmetnej veci. Navrhla rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. a V. zmeniť v zmysle petítu odvolacieho návrhu.

18. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník (č.l. 156 - 157 spisu). Poukázal na to, že nakoľko sa počas celého pojednávania rodičia nevedeli ohľadne predmetu konania

napriek rozsiahlemu dokazovaniu dohodnúť, v uvedenom konaní autoritatívne rozhodol súd. Hoci sa na pojednávaní vyjadril, aby boli maloleté deti v prípade rozvodu zverené do osobnej starostlivosti matky, po dôslednom opätovnom zvážení sa plne stotožňuje s autoritatívnym rozhodnutím okresného súdu, aby boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to najmä z dôvodu, že rodičia stále žijú v spoločnej domácnosti, maloleté deti sa vyjadrili, že majú dobrý vzťah s obomi rodičmi a preferujú spoločnú starostlivosť obidvoch rodičov a v neposlednom rade aj z dôvodu možnosti zachovania si najbližšieho vzťahu s obomi rodičmi.

19. K odvolaniu navrhovateľky/matky maloletých detí sa vyjadril manžel navrhovateľky/otec maloletých detí (ďalej aj „otec“) prostredníctvom právneho zástupcu (č.l. 158 -159 spisu). Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie navrhoval, aby na čas po rozvode boli mal. deti zverené do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, lebo obaja rodičia majú rovnaké pozitívne vzťahy k obom mal. deťom a navyše všetci bývajú v jednom rodinnom dome, s ktorým návrhom navrhovateľka nesúhlasila, mala a stále má snahu vytesniť manžela zo styku s deťmi a narušiť ich dobré citové väzby. Súd rozhoduje na základe vykonaného dokazovania, podľa aktuálneho stavu. Navrhovateľka má však snahu, aby súd rozhodoval iba podľa jej úmyslov a podľa stavu, ktorý chce navodiť v budúcnosti. Pokiaľ sa navrhovateľka v podanom odvolaní vyjadruje, že „...jediné, o čo mi ide je, aby boli naše deti šťastné a spokojné...“, a ak navrhuje, aby obe mal. deti boli zverené iba do jej osobnej starostlivosti na čas po rozvode a styk otca s mal. deťmi neupraviť (teda postupne vylučovať otca zo styku s deťmi), toto nemôže predstavovať najlepší záujem mal. detí. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo vykonané v potrebnom rozsahu dokazovanie aj ohľadom určenia výšky výživného. V tejto veci je najvhodnejším variantom starostlivosti o mal. deti striedavá osobná starostlivosť, a preto určenie výšky výživného súdom prvej inštancie bolo po vykonanom dokazovaní správne a v súlade s aktuálnou metodikou pre výpočet výživného. Ak navrhovateľka navrhuje, aby na čas po rozvode boli obe mal. deti zverené do jej výlučnej osobnej starostlivosti, potom tomu zodpovedá vo všeobecnej rovine aj jej návrh na určenie výživného, s čím nesúhlasí. Popieral vyjadrenie, že všetky veci týkajúce sa starostlivosti o mal. deti zabezpečuje iba navrhovateľka a produkoval dôkazy v tomto smere na svoju obranu. Zdôraznil, že obaja rodičia dochádzajú za prácou z miesta ich trvalého bydliska do okresu Banská Bystrica, čo ich limituje, avšak navrhovateľka nedokáže pochopiť tento stav. V prípade nutnosti (nenastávajú často) dokážu rodičom pomôcť aj starí rodičia mal. detí z oboch strán. Aj manžel navrhovateľky má adekvátnu starostlivosť o deti, čo však navrhovateľka nechce pochopiť. Ohľadom Edupage má manžel navrhovateľky technický problém, ktorý rieši s triednou učiteľkou. K tvrdeniu navrhovateľky, že boli porušené jej procesné práva, poukázal na to, že pred súdom prvej inštancie neprodukovala v tomto smere žiadne námietky alebo procesné podania, hoci bola právne zastúpená. Teda, v tomto smere sa navrhovateľka iba snaží zmariť rozsudok pre jej účely nevhodný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v dotknutých výrokoch potvrdiť ako správny. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka zbytočne vyvolala odvolacie konanie, navrhol, aby bola zaviazaná k náhrade trov odvolacieho konania. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

20. K doručenému vyjadreniu otca a kolízneho opatrovníka sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom zástupcu (č.l. 165 - 167 spisu). Zotrvála na všetkých skutočnostiach uvedených v odvolaní. Považovala za nepravdivé tvrdenie, že by mala snahu o vytesnenie otca zo styku s deťmi a o prerušenie ich citových väzieb. Vždy deti viedla k tomu, aby mali rovnaký vzťah s obidvoma rodičmi, čo ani v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo vyvrátené. Zotrvála na názore, že striedavá osobná starostlivosť nie je v najlepšom záujme maloletých detí. Matka súhlasila, aby tento režim bol vyskúšaný, nakoľko jediné o čo ide, je blaho detí. Režim striedavej starostlivosti sa však ukazuje ako režim, ktorý je opakom záujmu detí, navyše takto upravená forma starostlivosti je nevykonateľná, nakoľko stále žijú s otcom v spoločnej domácnosti a prakticky, keď má zabezpečovať osobnú starostlivosť o deti otec, tak sa so základnými a dôležitými potrebami deti obracajú na ňu. Od podania odvolania sa nič nezmenilo a v čase, kedy by mal zabezpečovať starostlivosť otec, sú deti vyčerpané, rozhodené, podráždené. Obe deti sú väčšie, a práve v tomto veku je potrebné dohliadať na ich výchovu a starostlivosť. Nakoľko H. je na internáte, v čase kedy prípadne starostlivosť o deti na otca, ju zaväzba na internát, prípadne odvezie na vlak. Spravidla v pondelky potom, ako zabezpečuje starostlivosť otec, je dcéra do školy nielenže nepripravená, ale je unavená, necíti sa dobre, buď telefonuje alebo píše správy, že to v škole v dôsledku únavy nezvláda. Akonáhle sa deti necítia dobre, volajú alebo píšú automaticky matke, nakoľko sú na to od narodenia zvyknuté. Netvrdí, že otec nevie poskytnúť deťom najzákladnejšie potreby, avšak nedohliada na plnenie si školských povinností detí, ignoruje náznaky zhoršeného zdravotného stavu, nevie, aké lieky im má dať, keď sú choré, nezohľadňuje ich spánkový režim, najmä u maloletého I., čo sa nestáva jedenkrát.

Popísala priebeh týždňa od nedele 23.2.2025 do nedele 2.3.2025, kedy mal deti v starostlivosti otec, ktorý pri sťažovaní sa I. na bolesti očí a hlavy, dokonca zvracania ani netušil, aké lieky možno podať a pýtal sa matky. Otec sa pri záťažových situáciách spolieha na matku, pretože nikdy s deťmi nezostal doma, keď boli choré, nedokáže urobiť najzákladnejšiu vec, aby zavolať do školy, že dieťa nepríde, a preto si ani nevie predstaviť, ako by to bolo, keby bol otec sám v jeho domácnosti a nastala by situácia, kedy by sa opätovne spoľahol, že mu nadiktuje, aké lieky má syn užiť, kedy by bol v očakávaní, že zostane so synom na OČR, zavolá do školy. Poukázala na to, že maloletý I. sa narodil s jednou obličkou, a preto pri podávaní akýchkoľvek liekov je potrebné postupovať s opatrnosťou, čo otec odmieta akceptovať. Ďalej poukázala na víkend od 1.3.2025 do 2.3.2025 kedy mal zabezpečovať starostlivosť otec, ktorý dopustil, že dňa 1.3.2025 boli deti celý deň samé, H. dostala pokyny, že má navariť, upratať a za odmenu môže ísť na dedinskú zábavu, pričom matka by za žiadnych okolností nedopustila, aby sa dcéra vracala z dedinskej zábavy tak, ako sa vrátila, a to v neskorých až ranných hodinách. Podľa matky otec autoritatívnym spôsobom nepôsobí na deti, všetko im dovoľuje, tieto za súčasného stavu, keď sú s otcom, nepoznajú pravidlá a robia si v podstate čo chcú. Keďže otec nekontroloval I., tento išiel neskoro spať, čo spôsobilo, že bol na druhý deň vyčerpaný, čo matke ubližuje, pretože jediné čo môže urobiť, je sa tomu len prizerať. Zopakovala, že sa otec spolieha na to, že je v domácnosti a na všetko dohliadne. Okresný súd všetky tieto skutočnosti prehliadal a autoritatívnym určením striedavej osobnej starostlivosti len ublížil deťom. Jediný, pre koho je to najvhodnejšia úprava starostlivosti, je otec, pretože pre neho sa prakticky nič nezmení. Súdom určený stav tak nezodpovedá skutočnému stavu, kedy striedavá osobná starostlivosť bude len „naoko“, ale skutočný osobný výkon starostlivosti ostáva na matke. Neuverila tvrdeniu otca, že nemá stiahnutý Edupage z dôvodu, že je to technicky problém, ktorý nie je schopný vyriešiť od apríla 2024, v čom sa tiež prejavuje „skutočný“ záujem otca na riešení dôležitých otázok týkajúcich sa školy. Skutočnosti, ktoré nastali po rozhodnutí, matku presvedčili o tom, že jej podané odvolanie je dôvodné a v záujme maloletých detí. Snažila sa vyskúšať všetky možnosti, aby bolo možné jednoznačne ustáliť, či aj forma striedavej starostlivosti je alebo nie je v záujme detí. Aktuálne fungujú tým spôsobom, že primárnu osobnú starostlivosť o deti zabezpečuje matka, otec participuje len na najzákladnejších potrebách detí, a preto neurčenie vyživovacej povinnosti tak, ako to ustálil súd prvej inštancie, je v rozpore so skutočným stavom a záujmom maloletých detí, ktoré nemajú právnu istotu a stabilitu vo finančnom zabezpečení ich obživy. Poukázala na to, že vzhľadom na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva sa rodičia snažia nájsť vzájomný konsenzus ohľadne vyporiadania BSM, pričom sám otec uviedol, že si nevie predstaviť, ako budú fungovať v režime, keď sa odsťahuje, a preto je pre matku prekvapením, že považuje striedavú osobnú starostlivosť za najvhodnejšiu pre deti. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka matka uviedla, že ju zaráža odporujúce si vyjadrenie, keď na pojednávaniach, ktorých sa osobne zúčastnil, vyjadril súhlas s návrhom matky, ktorý prehodnotil o 180 stupňov. K návrhu otca na priznanie trov konania poukázala na to, že nie sú splnené zákonné dôvody a za žiadnych okolností sa nemôže jednáť o situáciu kedy „zbytočne“ vyvolala odvolacie konanie, pretože je to jej zákonné právo a predovšetkým koná v záujme maloletých detí.

21. K vyjadreniu matky a otca maloletých detí sa písomne vyjadril kolízny opatrovník (č.l. 172 spisu), ktorý uviedol, že matka maloletých detí spochybňuje schopnosť otca sa o maloleté deti adekvátne postarať, avšak deti sú vekovo staršie, teda sú samostatnejšie a nepotrebujú takú starostlivosť ako mladšie deti. To, že sa otec v záťažových situáciách spolieha na matku detí, vyplýva zrejme z toho, že matka maloletých detí bola vždy v týchto veciach aktívnejšia a zručnejšia a on sa na ňu mohol úplne spoľahnúť. Neznamená to však, že otec nie je schopný tieto záležitosti zvládnuť aj sám, keď bude na to odkázaný. K doručenému vyjadreniu otca nemal výhrady. Plne sa stotožnil s rozhodnutím súdu, a to najmä z dôvodu, že rodičia žijú v spoločnej domácnosti a taktiež z dôvodu možnosti zachovania si najbližšieho vzťahu s oboma rodičmi. Navrhol rozsudok okresného súdu vo všetkých dotknutých výrokoch v odvolaní matky maloletých detí potvrdiť ako správny.

22. Manžel/otec maloletých detí vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky/matky (č.l. 173 spisu) uviedol, že okresný súd vo veci rozhodol vecne správne, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a zabezpečil navrhovateľke aj otcovi všetky ich procesné práva. Navrhovateľka svojim vyjadrením neprimerane a nepravdivo útočí na manžela navrhovateľky a vykresľuje ho ako osobu neschopnú sa postarať o maloleté deti. Zdá sa, že nedokáže znášať budúcu zmenu situácie. Manžel navrhovateľky mal záujem o spoločnú osobnú starostlivosť o obe mal. deti, k čomu boli splnené zákonné predpoklady a aj vzhľadom k tomu, že rodičia mal. detí žijú v spoločnom rodinnom dome a navrhovateľka výslovne a opakovane nesúhlasila s takým výkonom práv a povinností k mal. deťom. Navrhovateľka stále hľadá na manželovi navrhovateľky

len chyby. Ak sa vyjadruje, že podporuje styk otca s deťmi, tak prečo ich chce do iba výhradnej osobnej starostlivosti. Nevníma, že by boli deti podráždené a vyčerpané. Keď sú s ním, je všetko v poriadku. Nevie, aké povinnosti prenáša na deti. I. chodí cez víkend o niečo neskôr spať, ako počas pracovného týždňa. Financovanie detí majú rozdelené, pričom náklady na deti si prepočítajú a delia rovným dielom. Ohľadom budúceho vyporiadania BSM sa nevedia dohodnúť, a tak nemôže navrhovateľka chcieť, aby odišiel z domu, keď nemá financie na osamostatnenie sa. Navyše, rodinný dom, v ktorom bývajú, je v mase BSM.

23. Postupom okresného súdu, a to podaniami zo dňa 8.4.2025 (č.l. 175,176 spisu) bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručené matke a otcovi prostredníctvom ich zástupcov a vyjadrenie manžela navrhovateľky bolo doručené zástupcovi matky a kolíznemu opatrovníkovi, na vedomie.

24. Ďalšie podania do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nenasledovali.

25. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou maloletých detí, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65 CMP, § 66 CMP rozsudok okresného súdu vo výroku II. o zverení maloletej H. a maloletého I. do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov s určením rozsahu tejto starostlivosti, vo výroku III. o oprávnení oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, vo výroku IV. o neurčení výživného, vo výroku V. o neupravení styku a v závislom výroku VI. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/50/2025-188 zo dňa 11.06.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 11.06.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

27. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané matkou proti výrokom II., III., IV. a V. rozsudku okresného súdu, a to o zverení maloletých detí H. a I. do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov s určením rozsahu tejto starostlivosti, o oprávnení oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, o neurčení výživného a o neupravení styku. Podstatou odvolania matky bola námietka nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu ohľadom zverenia mal. detí do striedavej starostlivosti, námietka neúplne a nesprávne zisteného skutočného stavu, a tým nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj námietka že nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práv matky na spravodlivý proces.

28. Vzhľadom na to, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o rozvode manželstva, pre nepodanie odvolania nadobudol právoplatnosť, nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu a odvolací súd ani nezistil vecnú nesprávnosť tohto odvolaním nenapadnutého výroku.

29. Z dôvodu, že predmetom konania pred odvolacím súdom zostali len výroky II., III., IV., V. rozsudku okresného súdu týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, krajský súd účastníkov konania označoval prioritne termínmi otec a matka; a nie aj termínmi manželka, resp. druhý manžel.

30. Pokiaľ išlo o odvolanie matky a v ňom tvrdené skutočnosti, následné vyjadrenia otca, kolízneho opatrovníka a vyjadrenia matky, tak je potrebné uviesť, že na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľka nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania, nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre

Ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011).

31. Primárne krajský súd uvádza, že vo vzťahu k napadnutej časti výrokov II., III., IV. a V. základom jeho rozhodnutia je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v podstatných častiach stotožňuje s rozsudkom okresného súdu v týchto častiach a odôvodnením k nim sa viažucim, na ktoré odôvodnenie v podrobnostiach odkazuje. Práve z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové zistenia a právne vyhodnotenie, ktoré uskutočnil okresný súd v napadnutom rozsudku a s ktorými sa stotožňuje, pretože ak rozsudok krajského súdu a okresného súdu tvoria organickú jednotu, tak je postačujúce na tieto vecne správne závery okresného súdu len odkázať. Krajský súd konštatuje, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Skutočný stav veci, zistený okresným súdom, bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie, následne aj pre posúdenie odvolania, a ak odvolací súd nepristúpil k doplneniu alebo k zopakovaniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľky na spravodlivý súdny proces.

32. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch a potrebu vysporiadať sa s námietkami odvolateľky v procesnej, ako aj vecno-právnej rovine za dodržania ust. § 387 ods. 3 CSP krajský súd uvádza nasledovné.

33. Za nedôvodné považuje odvolací súd tvrdenie odvolateľky o nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Po preskúmaní prvoinštančného rozsudku v napadnutých výrokoch odvolací súd dospel k záveru, že tento kritériá v tejto časti pre odôvodňovanie rozhodnutí v označenom zákonom ustanovení spĺňa a zodpovedá štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa matka svojím návrhom domáhala, z akých dôvodov, aké bolo stanovisko otca, kolízneho opatrovníka, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané, aké skutočnosti z nich súd zistil, aký stav bol súdom ustálený a aké právne normy na vec aplikoval a ako tieto vyložil. To, že odvolateľka sa s právnym názorom, posúdením všeobecného súdu v tejto časti nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

34. Pokiaľ matka namietala nedostatočné a neúplné zistenie skutočného stavu okresným súdom tým, že nevykonala dostatočné dokazovanie, tak odvolací súd zdôrazňuje, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom ich vykonať. Okresný súd v odseku 2. odôvodnenia podrobne vymenoval, ktoré dôkazy vykonala v odsekoch 11.- 18. odôvodnenia popísal zistenia z týchto vykonaných dôkazov, ktoré hodnotil. V danej veci súd poskytol priestor účastníkom konania na pojednávaní, boli vypočutí, mohli sa vyjadrovať k vykonanému dokazovaniu, k veci sa vyjadril kolízny opatrovník, boli vykonané listinné dôkazy. Okresný súd zohľadnil vyjadrený názor maloletých detí H. a I. k forme starostlivosti. Ak okresný súd využil zákonné oprávnenie dané mu ust. § 185 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, v dispozícii ktorého je rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykonať, resp. nevykonať, tak uvedené zostalo bez vplyvu ku konštatovaniu krajským súdom v tom, že pre rozhodnutie boli vykonané dôkazy v potrebnom rozsahu. Rozhodnutie okresného súdu a jeho odôvodnenie vyústilo do logických záverov, pričom bol zohľadnený predovšetkým najlepší záujem maloletých detí a možnosti a schopnosti rodičov postarať sa o svoje deti.

35. Podľa Čl. 4 veta prvá CMP súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania.

36. Podľa Čl. 7 veta tretia CMP v záujme hospodárnosti konania a ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania môže súd upustiť od vykonania určitých úkonov alebo prispôbiť ich realizáciu tak, aby dosiahol spravodlivé rozhodnutie vo veci.

37. Podľa Čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

38. Krajský súd sa oboznámil aj s priebehom konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a nezistil zásah do práv matky. Pokiaľ porušenie práva na spravodlivý proces postupom súdu prvej inštancie videla odvolateľka v tom, že okresný súd prvé pojednávanie konané dňa 9.9.2024 po výsluchu matky a otca odročil a právnym zástupcom nebolo umožnené týmto účastníkom klásť otázky, tak uvedené umožnené bolo, a to na druhom pojednávaní podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 18.11.2024 (č.l. 133-136 spisu), čo potvrdila sama odvolateľka v podanom odvolaní. K námietke spočívajúcej v absencii práva právnych zástupcov vyjadriť sa k meritu veci, krajský súd poukazuje na obsah písomných Zápisníc o pojednávaniach dňa 9.9.2024, 18.11.2024, z ktorých nevyplývala námietka právneho zástupcu matky voči jej obsahu, resp. námietka voči postupu okresného súdu. Právnym zástupcom, ako aj účastníkom konania bolo zachované právo na vyjadrenie sa k veci, k vykonaným dôkazom, právo záverečnej reči, ktoré využili. Krajský súd poukazuje na to, že Civilné mimosporové konanie vedie súd. Súd pripravuje pojednávanie (pokiaľ sa nariaďuje), riadi a usmerňuje jeho priebeh, vykonáva dokazovanie. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že môže celkom alebo sčasti upustiť od vykonania určitých úkonov. V záujme hospodárnosti konania, ako aj čo najrýchlejšieho prejednaní veci musí súd nevyhnutne už v priebehu konania selektovať, čo je pre rozhodnutie veci významné a na to sa zameriava. Spomedzi skutkových okolností tvrdených účastníkmi konania, príp. ich právnych zástupcov, postupne vyberá tie, ktoré sa javia ako významné. Súd v rámci tejto činnosti môže v priebehu konania prípadne aj obmedziť tie prednesy, realizácia ktorých by sťažovala naplnenie zmyslu a účelu zákona (Čl. 7 veta tretia CMP a Čl. 12 CMP). Vychádzajúc z týchto aspektov dospel odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu k záveru, že okresný súd v danom prípade neporušil práva účastníka konania, a to matky. I keď súd prvej inštancie usmerňoval priebeh konania, nič nenasvedčuje tomu, že by v danom prípade účastníkom konania (v tom, čo bolo pre rozhodnutie objektívne významné) nebola vytvorená rovnaká možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam iných účastníkov konania a práva záverečnej reči.

39. Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania v súlade s Čl. 10 ods.1, 2 CMP jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom dospel v podstatných veciach k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a návrhu matky na zverenie maloletých detí H. a I. do jej osobnej starostlivosti, na určenie vyživovacej povinnosti otcovi k mal. deťom a o úprave styku vyhovieť.

40. Spoločne k námietkam matky vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozsudku, a to, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkou vhodnosti striedavej starostlivosti vzhľadom na skutočnosti tvrdené matkou a nedostatočne vysvetlil, prečo je práve ním zvolené riešenie v najlepšom záujme maloletých detí, že záujem maloletého dieťaťa nie je potrebné exaktne vnímať len podľa jeho prejavenej vôle, ale je potrebné tento záujem skúmať z hľadiska či ten - ktorý rodič dokáže zabezpečiť sám, bez participácie druhého rodiča, adekvátnu starostlivosť o maloleté dieťa, krajský súd primárne uvádza, že predstavy rodičov maloletých o výkone rodičovských práv a povinností nemôžu byť nadradené záujmu maloletých detí, keďže ten je prioritný a práve rozsudkom okresného súdu bol rešpektovaný tento najlepší záujem maloletých detí. V prípade nezhody rodičov sa súdnym rozhodnutím upravuje výkon rodičovských práv a povinností, a to s ohľadom na najlepší záujem maloletých detí, čo v danej veci bolo splnené, pretože súd nerozhoduje s ohľadom na „predstavy/priania“ rodičov.

41. Z ustanovenia § 24 Zákona o rodine vyplýva, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa, pričom ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov, musí súd skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

42. Súd prvej inštancie sa citovaným zákonným ustanovením náležite riadil, keď vzhľadom na prejavovaný záujem oboch rodičov o vykonávanie osobnej starostlivosti o maloleté deti skúmal vhodnosť takejto formy starostlivosti. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodičia maloletých detí v rodine

nevytvárajú vzájomné nepriateľské prostredie, že aj napriek ich neschopnosti dospieť k úplnej dohode, pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa ich samých, ale aj pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa detí a starostlivosti o ne, dokážu však spolupracovať v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb detí a napokon, že obaja majú záujem osobne sa o deti starať, a že vzhľadom na existujúce prostredie v ich domácnosti, ktorú spoločne zdieľajú, sú aj spôsobilí osobne sa o deti riadne starať. Vykonaným dokazovaním nebola zistená na strane žiadneho z rodičov zdravotná nespôsobilosť alebo iná prekážka, ktorá by mu bránila maloleté deti vychovávať.

43. Keďže okresný súd rozhodoval o otázkach osobnej starostlivosti rodičov k maloletým, správne pristúpil k zisťovaniu názoru maloletých, okrem iného aj formou priameho vypočutia detí súdom, pretože dieťaťu sa poskytuje možnosť, aby bolo vypočuté v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho týka. Niet sporu o tom, že maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Akékoľvek rozhodnutie, ktoré nezohľadnilo názory dieťaťa alebo im nevenovalo primeranú pozornosť zodpovedajúcu veku a úrovni dieťaťa, upiera dieťaťu možnosť ovplyvniť určenie ich najlepšieho záujmu (uznesenie NS SR sp.zn. 5 Cdo 492/2015).

44. Podľa Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2).

45. Podľa Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

46. Podľa Čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

47. Podľa § 116 CMP, ak sa to neprieči účelu konania, súd je povinný informovať o prebiehajúcom konaní maloletého, ktorý je s prihliadnutím na rozumovú a vôľovú vyspelosť schopný pochopiť jeho význam a objasniť mu dôsledky súdneho rozhodnutia vo veci.

48. Podľa § 38 ods. 1, 2 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

49. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloletá H., ako aj maloletý I. majú jednoznačný záujem na zachovaní ich vzťahu k obom rodičom, a teda aj na ich zverení do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Práve vyjadrenie detí, z ktorých vyplýval pozitívny postoj k matke aj otcovi, ich prejavená vôľa, že pre nich by bola najlepšia spoločná starostlivosť, poskytli okresnému súdu východisko pre jeho záver o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, a to aj s prihliadnutím na stav v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP), že rodičia žijú v spoločnom bydlisku a nič nebráni tomu, aby sa obaja rovnakou mierou starali o maloleté deti, pričom na prekážku nie je ani to, že maloletá H. počas pracovného týždňa býva na internáte, keďže študuje mimo svojho bydliska. Aj keď rozhodnutie nekopíruje presne pranie maloletých vyjadrené v konaní (spoločná starostlivosť), nejde o nesprávne rozhodnutie. Pranie dieťaťa je potrebné považovať síce za zásadné vodítko pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu za predpokladu, že je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé. Odvolací súd síce súhlasí s matkou v tom, že nie je možné, aby súd prvej inštancie postoj maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzal a svoje rozhodnutie založil iba na jeho želaní, avšak v danom prípade okresný súd bral do úvahy všetky relevantné okolnosti, okrem iných aj rozumovú a emocionálnu vyspelosť maloletých detí, ich vek 16 a 14 rokov, či mieru objektivitu ich postoja a nezistil žiadne skutočnosti svedčiace proti striedavej osobnej starostlivosti rovným dielom zo strany každého rodiča. Zároveň s ohľadom i na to, že rodičia žijú v spoločnom bydlisku nebol ani žiaden relevantný dôvod, aby v danom prípade k zvereniu maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti nedošlo.

50. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania aj odvolací súd v tomto prípade považoval v zhode so súdom prvej inštancie striedavú osobnú starostlivosť o deti v rovnakom rozsahu každého rodiča za

zodpovedajúcu najlepšiemu záujmu maloletých a rovnako považoval za optimálny interval striedania po týždňoch, zvolený súdom prvej inštancie. Deti sú už vyššieho veku, preto i osobná starostlivosť nie je takej intenzity, ako pri deťoch nižšieho veku. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne okolnosti, pre ktoré by striedavá osobná starostlivosť o maloleté deti nebola v ich záujme teda, prečo by nebolo v ich záujme, aby mali rovnocenný vzťah k oboj rodičom a aby sa obaja rodičia podieľali na ich výchove rovnocenne. Je predsa v záujme maloletých detí, aby rozchodom rodičov netrpeli pocitom absencie lásky, pozornosti a podpory zo strany ktoréhokoľvek z ich rodičov a takýto stav možno navodiť predovšetkým striedavou osobnou starostlivosťou.

51. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti to, že každý z rodičov si musí uvedomiť, že rozhodovanie súdu o zverení detí do starostlivosti rodičov nie je prostriedkom potrestania toho - ktorého rodiča za jeho prípadné zlyhania v reakciách na sporné situácie vzniknuté medzi rodičmi navzájom, alebo nezhodné postoje rodičov k určitým otázkam medzi rodičmi a deťmi v súvislosti s výchovným pôsobením rodičov na deti. Neobstojí preto námietka matky, že v minulosti i v súčasnosti je na nej primárna starostlivosť o deti, čo o vhodnosti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o nespĺnení základných podmienok vyžadovaných pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o deti s odkazom aj na nemožnosť s otcom maloletých detí sa jasne dohodnúť, nakoľko neschopnosť rodičov dohodnúť sa o úprave výkonu práv a povinností k maloletým deťom (hoc aj pre nevhodnú, prípadne nedostatočnú komunikáciu medzi rodičmi) a priori nevyklučuje možnosť súdu maloleté deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Z dokazovania bolo nesporným, že aktuálna vzájomná komunikácia rodičov je síce narušená, a to v dôsledku nespokojnosti matky z nedostatočnej reflexie otca k odôvodneným potrebám detí, v nedostatočnom naplnení jej očakávaní podpory zo strany otca v rámci nastavenia režimu detí, avšak z dokazovania nevyplývalo, že by rodičia nedokázali spolupracovať ani len v nevyhnutnej miere potrebnej na zaistenie potrieb maloletých detí. Tak, ako správne vyjadril okresný súd v odseku 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku, obaja rodičia deklarujú, že im na deťoch záleží, a preto obaja rodičia si musia uvedomiť, že pokiaľ sa nedokázali zhodnúť počas manželstva na starostlivosť a jej spôsobe o maloleté deti, je v záujme zdravého vývoja detí nevyhnutné, aby sa v nevyhnutnej miere, vzhľadom na vzniknutú situáciu rozvodu manželstva, dokázali zhodnúť na zabezpečení ich pravidelných potrieb a na tom, aby práve po rozvode ich manželstva boli deti vychovávané k úcte k druhému rodičovi, rešpektovaniu jeho výchovných opatrení a postupov. Podstatným je, aby sa rodičia sústredili na záujmy spoločných detí so zohľadnením ich potrieb.

52. Odvolací súd uzatvára, že pri preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutému výroku II. sa sústredil primárne na posúdenie otázky, či je v najlepšom záujme maloletých detí (Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa), či boli zhromaždené dostatočné dôkazy a ich hodnotenie zodpovedalo princípom zakotveným v Listine základných práv a slobôd a ustanoveniam procesných predpisov a či bolo rozhodnutie dostatočne zdôvodnené, pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie tieto požiadavky naplnil a s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu dospel k správne rozhodnutiu. V danom prípade je striedavá osobná starostlivosť tak, ako bola nastavená, nepochybne v najlepšom záujme maloletých detí, ktoré k oboj rodičom majú silné citové väzby, obaja rodičia majú predpoklady pre výkon osobnej starostlivosti a obaja majú aj záujem o deti sa starať a takýmto spôsobom bude optimálne zabezpečený zdravý fyzický a psychický vývoj maloletých. Súhlasí krajský súd aj so záverom prvoinštančného súdu v tom, že sú to práve rodičia, na ktorých je, aby v dôsledku zmeny, ktorá nastala ich rozvodom, prebrali úlohy druhého rodiča počas obdobia, keď majú maloleté deti v starostlivosti. Dodáva krajský súd, že prehnane kritický pohľad na chyby, nedostatky druhého rodiča v žiadnom prípade neprispieva k vytváraniu atmosféry šťastia a pohody v rodine, v ktorej sa deti nachádzajú.

53. Okresný súd vecne správne a v súlade s ustanovením § 28 ods. 2 Zákona o rodine rozhodol aj výrokom III. o oprávnení rodičov zastupovať svoje maloleté deti a spravovať ich majetok.

54. Za správne považoval odvolací súd rozhodnutie aj v otázke výživného na maloleté deti, kde okresný súd v tomto prípade výživné neurčil (výrok IV.), keď dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obaja rodičia majú približne rovnakú životnú úroveň. Aj v tejto časti súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec aj správne právne posúdil.

55. Len na doplnenie dodáva odvolací súd nasledovné:

56. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

57. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou zaťažujúcou obidvoch rodičov bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo mimo neho. Zahŕňa v sebe komplexné uspokojenie životných potrieb dieťaťa, ktoré sú potrebné pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, a trvá až do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Rozvod alebo rozchod rodičov nič nemení na tom, že na zabezpečení úhrady potrieb detí sa primárne podieľajú obaja rodičia, a že ich vyživovacia povinnosť k deťom pretrváva v zásade v rovnakom rozsahu. Rozsah tohto druhu vyživovacej povinnosti je daný právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Kritériá, ktoré sa uplatňujú pri určení jeho rozsahu, sú jednak odôvodnené potreby oprávnených, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Z toho vyplýva, že rodičia sa podieľajú na výžive svojho dieťaťa tak, ako to zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom každého z nich, a že sa pritom dopĺňajú tak, aby odôvodnené potreby dieťaťa boli náležite zabezpečené.

58. V danej veci bol odvolací súd názoru, že súd prvej inštancie si zabezpečil dostatok podkladov pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov na strane rodičov, životnej úrovne otca aj matky, ako aj odôvodnených potrieb maloletých detí. Okresný súd vykonané dôkazy náležite vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, svoje úvahy premietol v odsekoch 14. až 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom uviedol, ako posúdil pomery na strane rodičov a z akých príjmov, majetku u nich vychádzal. Neurčenie výživného okresný súd dostatočne zdôvodnil, keď mal za to, že s ohľadom na porovnateľný príjem rodičov, tieto dosahujú životnú úroveň, ktorú možno hodnotiť ako rovnakú. Odôvodnenie v tejto časti je jasné a zrozumiteľné, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, a preto naň odvolací súd odkazuje. Námietka matky, že okresný súd nesprávne posúdil, že je poberateľkou rodinných prídavkov na maloleté deti, nebola zhodnotená ako dôvodná. Tento záver odvolacieho súdu vychádza z dôkazu na č.l. 130 spisu, a to „Potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa“, z ktorého vyplýva, že poberateľkou prídavku na dieťa je matka a je uvedené číslo účtu (platobné miesto), na ktoré je táto dávka odosielaná. Pokiaľ matka tvrdila, že dávka je vyplácaná na číslo účtu otca, tak je na práve rodičov, aby si záležitosť ohľadom platobného miesta vyplácania tejto štátom vyplácanej dávky vyriešili, nimi zvoleným spôsobom.

59. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. o neupravení styku rodičov s maloletými deťmi vychádzal z rozhodnutia o zverení detí do striedavej starostlivosti vo väzbe na nerozporovanú skutočnosť, že v čase rozhodovania rodičia a maloleté deti žijú v spoločnom bydlisku (rodinnom dome), a preto nemohlo ísť o nesprávne rozhodnutie.

60. Krajský súd nezistil nedostatočné dokazovanie, nezistil porušenie práva na spravodlivý proces a ani nesprávne právne posúdenie veci, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III., IV. a V. v spojení so závislým výrokom VI. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

61. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody postupu pre rozhodnutie o týchto trovách podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.